

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 19 32 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 400.A.5-3-0
14.november2011

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
C-256/11	Dereci m.fl. mod Østrigs Indenrigsminister (med fremskyndet procedure) Sagen vedrører: Fortolkning af TEUF artikel 20 om indførelse af unionsborgerskab.	Dom	15.11.11
C-505/09 P	Kommissionen mod Estland (appel) Påstand: Kommissionen er af den opfattelse, at dommen i T-263/07 afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (herefter »Retten«) bør ophæves af følgende grunde: 1) Retten har tilsidesat artikel 21 i statuten for Domstolen og artikel 44, stk. 1, litra c), i procesreglementet for Retten i Første Instans, idet den fandt, at sagen kunne antages til realitetsbehandling i forhold til artikel 1, nr. 3) og 4), artikel 2, nr. 3) og 4), samt artikel 3, stk. 2 og 3, i Kommissionens beslutning af 4. maj 2007 (om den nationale plan for tildeling af drivhusgasemissionskvoter, som Republikken Estland har fremlagt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF). Retten fastslog fejlagtigt, at sagen vedrørende beslutningen kunne antages til realitetsbehandling i sin helhed, uanset at sagsøgeren kun havde anført søgsmålsgrunde for annullation i forhold til artikel 1, nr. 1) og 2), artikel 2, nr. 1) og 2), samt artikel 3, stk. 1.	GA	17.11.11
C-504/09 P	Kommissionen mod Polen (appel) Påstand: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 23. september 2009 i sag T-	GA	17.11.11

	<p>183/07 ophæves i sin helhed.</p> <p>Kommissionen støtter sin appel på fire appelanbringender. For det første har Retten overskredet sin kontrolbeføjelse og begået procedurefejl, hvilket har haft en skadelig indvirkning på Kommissionens interesser, for det andet har den tilsidesat artikel 9, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF, for det tredje har den anlagt en forkert fortolkning af omfanget af begrundelsespligten i henhold til artikel 296 TEUF, og for det fjerde har den begået en retlig fejl, i det omfang den ikke har anset artikel 1, stk. 1, artikel 2, stk. 1, og artikel 3, stk. 1, i den anfægtede beslutning for at kunne adskilles fra de øvrige bestemmelser og derfor ikke har erklæret beslutningen for ugyldig i sin helhed.</p> <p>Inden for rammerne af det første appelanbringende har Kommissionen anført, at Retten i strid med procesreglementets artikel 48, stk. 2, anså den sagsøgende medlemsstats anbringende om, at Kommissionen havde overskredet sine beføjelser, som først blev gjort gældende i forbindelse med sagsøgerens svarskrift, for at kunne antages til realitetsbehandling. Desuden havde Retten selv overskredet grænserne for sin legalitetskontrol, da den traf afgørelse om, hvilke fællesskabsretlige bestemmelser den sagsøgende medlemsstats andet anbringende vedrørte.</p>		
C-327/10	<p>Hypotecnibanka, a.s. mod Udo Mike Lindner</p> <p>Sagen vedrører: Såfremt en af parterne i en retssag er statsborger i en anden stat end den, hvor den pågældende retssag finder sted, begrundes denne omstændighed da, at der foreligger et grænseoverskridende forhold som omhandlet i TEUF artikel 81, som er en af betingelserne for, at forordning 44/2001 (om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på civil- og handelsretlige område) finder anvendelse? Udelukker forordningen anvendelsen af nationale bestemmelser, der gør det muligt at anlægge sag mod personer, hvis adresse er ukendt? Såfremt andet spørgsmål besvares benægtende, kan afgivelse af indlæg fra en af retten beskikket procesværg for den sagsøgte i sagen da i sig selv anses for sagsøgtes accept af den stedlige rets kompetence som omhandlet i artikel 24 i forordningen, selv når tvistens genstand er et krav, der udspringer af en forbrugerftale, og retterne i Tjekkiet i henhold til denne forordnings artikel 16, stk. 2, ikke er kompetente til at træffe afgørelse i denne tvist? Kan en værnetingsaftale om en bestemt rets stedlige kompetence anses for at begrunde den valgte rets internationale kompetence som omhandlet i artikel 17, stk. 3 i forordningen, og hvis dette er tilfældet, gælder dette også i tilfælde af, at værnetingsaftalen om stedlig kompetence er ugyldigt, fordi den strider mod artikel 6, stk. 1 i direktiv 93/13/EØF (om urimelig kontraktvilkår i forbrugerftaler)?</p>	Dom	17.11.11
C-214/10	<p>WinfriedSchulte mod KHS AG</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 7, stk. 1 i direktiv 2003/88/EF fortolkes således, at den er til hinder for national lovgivning og/eller praksis, hvorefter retten til årlig betalt mindsteferie ophører ved udløbet af referenceperioden og/eller overførselsperioden også når arbejdstageren har været uarbejdsdygtig i en længere periode (hvornår denne længerevarende uarbejdsdygtighed har til følge,</p>	Dom	22.11.11

	at retten til mindsteferie kan samles sammen for flere år, hvis muligheden for en sådan overførsel ikke er tidsmæssigt begrænset)? Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, skal denne overførselsmulighed da bestå i en periode på mindst 18 måneder?		
T-82/09	<p>Dennekamp mod Parlamentet</p> <p>Påstand: Den 20. oktober 2008 begærede sagsøgeren med hjemmel i forordning (EF) nr. 1049/2001 ved Europa-Parlamentet aktindsigt i i) alle dokumenter, som viser, hvilke parlamentsmedlemmer (MEP'ere) der også er omfattet af den supplerende pensionsordning, ii) en liste over navne på de MEP'ere, som den 1. september 2005 var omfattet af den supplerende pensionsordning, og iii) en liste over navne på de nuværende medlemmer, som er omfattet af den supplerende pensionsordning, og for hvem Parlamentet betaler et månedligt bidrag. Parlamentet afslog sagsøgerens begæring, og bekræftede dette afslag i dets afgørelse af 17. december 2008. Med det foreliggende søgsmål har sagsøgeren nedlagt påstand om, at Europa-Parlamentets afgørelse A(2008) 22050 af 17. december 2008 om afslag på aktindsigt, som begæret af sagsøgeren med hjemmel i forordning (EF) nr. 1049/2001, annulleres.</p>	Dom	23.11.11
C-307/10	<p>The Chartered Institute of Patent Attorneys mod Registrar of Trade Marks</p> <p>Sagen vedrører: Er det ved anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker: 1) nødvendigt, at de forskellige varer eller tjenesteydelser, der er omfattet af en varemærkeansøgning, skal identificeres med en vis, og i så fald med hvilken nærmere grad af klarhed og præcision? 2) tilladeligt at bruge de generelle ord i klasseoverskrifterne i Nicearrangementet af 15. Juni 1957 vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering (som revideret og ændret) med henblik på at identificere de forskellige varer eller tjenesteydelser, der er omfattet af en varemærkeansøgning? 3) nødvendigt eller tilladeligt, at en sådan brug af de generelle ord i klasseoverskrifterne i den internationale klassifikation af varer og tjenesteydelser fortolkes i overensstemmelse med meddelelse nr. 4/03 fra præsidenten for Kontoret for Harmonisering af det Indre Marked (Varemærker og Design)?</p>	GA	29.11.11

C-371/10	<p>National Grid Indus B.V. mod Inspecteur van de Belastingdienst Rijnmond / kantoor Rotterdam</p> <p>Sagen vedrører: Kan et selskab, når den medlemsstat, hvori det blev stiftet, som følge af, at selskabet flytter sit faktiske hovedsæde fra denne stat til en anden medlemsstat, pålægger selskabet en exitskat, på fællesskabsrettens nuværende udviklingsstrin påberåbe sig artikel 43 EF (nu artikel 49 TEUF) over for fra flytningsstaten? Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende: strider en exitskat som den foreliggende, der inddrager kapitalgevinsten af de aktiver, som selskabet har flyttet, svarende til de aktiver, man har konstateret eksisterede på fraflytningstidspunktet – og som opkræves uden at der gives henstand eller mulighed for at tage hensyn til senere værditab – imod artikel 43 EF (nu artikel 49 TEUF) i den forstand, at exitskatten ikke kan begrundes med det argument, at det er nødvendigt at fordele beskatningskompetencen mellem medlemsstaterne? Påvirkes svaret på det forudgående spørgsmål også af, at den pågældende exitskat vedrører en (valuta-)gevinst, som er opstået under nederlandsk skattejurisdiktion, og at en sådan gevinst som følge af de skatteregler, der gælder i tilflytningsstaten, ikke er synlig dér?</p>	Dom	29.11.11
----------	---	-----	----------

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
C-106/09 P og C-107/09	<p>Kommissionen mod Gibraltar og Storbritannien</p> <p>Påstand: Dom afsagt den 18. december 2008 af Retten i Første Instans i de forenede sager T- 211/04 og T-215/04, Government of Gibraltar og Det Forenede Kongerige mod Kommissionen, der blev meddelt Kommissionen den 5. januar 2009, ophæves. I de annullationssøgsmål, der er anlagt af Government of Gibraltar og Det Forenede Kongerige, frifindes Kommissionen.</p> <p>Påstand: Den appellerede dom afsagt af Retten ophæves i det hele og der afsiges ny dom, hvorved Kommissionens beslutning 2005/261/EF af 30. marts 2004 om Det Forenede Kongeriges påtænkte støtteordning vedrørende den gibraltarske regerings reform af selskabsskatten, erklæres gyldig.</p>	Dom	15.11.11
C-357/10 C-358/10 & C-359/10	<p>DuomoGpaSrl mod Comune di Baranzate</p> <p>Sagen vedrører: Fortolkning af artikel 15 og 16 i direktiv 2006/123/EF (om tjenesteydelser i det indre marked) og artikel 3, 10, 43 og 81 i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.</p>	GA	16.11.11
C-548/09 P	<p>Bank Melli Iran mod Rådet (appel)</p> <p>Påstand: Dommen afsagt af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) den 14. oktober 2009 i sag T-390/08, Bank Melli Iran mod Rådet, og forkyndt for appellanten den 15. oktober 2009 ophæves; og der gives appellanten medhold i de påstande, der nedlagdes for Retten.</p> <p>Med det første anbringende har appellanten gjort gældende, at Retten har begået en retlig fejl, idet den ikke har anset pligten til at foretage en individuel underretning i artikel 15, stk. 3, i forordning nr. 423/2007 (1) for en væsentlig formalitet, hvis manglende overholdelse medfører, at retsakten skal annulleres. Meddelelsen om afgørelsen om indefrysning af midler, som blev givet til appellansens franske filial i Paris af det franske banktilsyn, men ikke af Rådet, opfylder således ikke de krav til underretning, som er fastsat i forordningen, og udgør en tilsidesættelse af en af Fællesskabets ufravigelige retsfor skrifter. Med det andet anbringende har appellanten anført, at Retten har begået en retlig fejl med hensyn til fortolkningen af retsgrundlaget for forordning nr. 423/2007. Ved at acceptere, at den nævnte forordning og den anfægtede afgørelse er blevet vedtaget med kvalificeret flertal alene på grundlag af artikel 60 og 301 EF, har Retten tilsidesat væsentlige formkrav i traktaten. Eftersom denne forordning og denne afgørelse nemlig vedrører enheder, som er involveret i, har direkte tilknytning til eller yder støtte til den nukleare spredning, ligger disse tekster uden for anvendelsesområdet for artikel 60 og 301 EF; der burde ligeledes være henvist til artikel 308 EF, som kræver enstemmighed. Med det tredje anbringende har Bank Melli Iran gjort gældende, at Retten har begået en retlig fejl med hensyn til fortolkningen af begreberne retten til forsvar og princippet om en effektiv retsbeskyttelse, idet den har anset sig for at være i besiddelse af tilstrækkelige oplysninger til at kunne foretage en prøvelse uden fra Rådet at have modtaget nogen former for beviser, som støtter begrundelsen for den anfægtede afgørelse, hverken før eller efter sagens anlæg.</p>	Dom	16.11.11

C-393/10	<p>O'Brien Mod Ministry of Justice</p> <p>Sagen vedrører: Tilkommer det national ret at fastslå, hvorvidt dommere som helhed betragtet er "ansatte, der har en ansættelseskontrakt eller et ansættelsesforhold" i den forstand hvori udtrykket er anvendt i rammeaftalens § 2, stk. 1, eller findes der en fællesskabsretlig norm, efter hvilken dette spørgsmål skal afgøres? Hvis dommere som helhed betragtet er ansatte, der har en ansættelseskontrakt eller ansættelsesforhold i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i rammeaftalens § 2, stk.1, er det da tilladeligt, at national ret sonderer a) mellem fuldtids- og deltidsdommere, eller b) mellem forskellige slags deltidsdommere med hensyn til pensioner?</p>	GA	17.11.11
C-461/10	<p>Bonnier Audio m.fl. Mod Perfect Communication Sweden AB</p> <p>Sagen vedrører: Er Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/24/EF om lagring af data genereret eller behandlet ifm. tilvejebringelse af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller elektroniske kommunikationsnet og om ændring af direktiv 2002/58/EF (datalagringsdirektivet), navnlig artikel 3, 4, 5 og 11 heri til hinder for anvendelsen af en national bestemmelse, der er indført i hht. artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder, og som indebærer, at en internetudbyder i et civilt søgsmål med det formål at kunne identificere en bestemt abonnent tilpligtes at give indehaverne af ophavsretten eller den, til hvem retten er overgået, oplysninger om den abonnent, der har fået tildelt en bestemt IP-adresse af internetudbyderen, hvorfra den påståede krænkelse er foretaget? Forudsætningen for dette spørgsmål er, at sagsøgeren har godtgjort, at der er en begrundet formodning for, at der foreligger en krænkelse af visse ophavsrettigheder, og at foranstaltningen står i rimeligt forhold hertil. Har det betydning for besvarelsen af spørgsmål 1, at medlemsstaten ikke har gennemført datalagringsdirektivet, selvom fristen er udløbet?</p>	GA	17.11.11
C-435/10	<p>J.C. van Ardenne Mod Raad van bestuur van hetUitvoeringsinstituutwerknemersverzekering</p> <p>Sagen vedrører: Fortolkningen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/74/EF af 23. september 2002 om ændring af Rådets direktiv 80/987/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens (insolvensdirektivet)?</p>	Dom	17.11.11
C-434/10	<p>Peter Veselinov Aladzhov mod Zamestnik direktorna Stolichna direktsiana vatreshniteraboti kam Ministerstvona vatreshniteraboti</p> <p>Sagen vedrører: Fortolkningen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område? Fortolkningen Rådets direktiv 2008/55/EF af 26. maj 2008 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger samt fortolkningen af Kommissionens forordning (EF) nr. 1179/2008 af 28. november 2008 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Rådets direktiv 2008/55/EF om gensidig bistand ved</p>	Dom	17.11.11

	inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger?		
C-430/10	<p>Hristo Aleksandrov Gaydarov Mod Directorna Glavnadirektsia "Ohranitel napolitsia" pri Ministerstvona vatreshniteraboti</p> <p>Sagen vedrører: Fortolkningen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område? Fortolkningen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) samt konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen af 14. juni 1985 (1990-Schengenkonventionen)?</p>	Dom	17.11.11
C-414/10	<p>Société Veleclair Mod Administration des douanes</p> <p>Sagen vedrører: Tillader Rådets sjette direktiv af 17. maj 1977, artikel 17, stk. 2, litra b), at en medlemsstat betinger retten til fradrag for merværdiafgift ved indførsel af den afgiftspligtiges faktiske betaling af denne afgift – henset blandt andet til risikoen for svig – når den afgiftspligtige for merværdiafgiften ved indførsel og den berettigede i forhold til det dertil svarende fradrag er én og samme person, som det er tilfældet i Frankrig?</p>	GA	17.11.11
C-214/10	<p>Winfried Schulte mod KHS AG</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 7, stk. 1 i direktiv 2003/88/EF fortolkes således, at den er til hinder for national lovgivning og/eller praksis, hvorefter retten til årlig betalt mindsteferie ophører ved udløbet af referenceperioden og/eller overførselsperioden også når arbejdstageren har været uarbejdsdygtig i en længere periode (hvorved denne længerevarende uarbejdsdygtighed har til følge, at retten til mindsteferie kan samles sammen for flere år, hvis muligheden for en sådan overførsel ikke er tidsmæssigt begrænset)? Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, skal denne overførselsmulighed da bestå i en periode på mindst 18 måneder?</p>	Dom	22.11.11
C-281/09	<p>Kommissionen mod Spanien</p> <p>Påstand: At Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 2, i Rådets direktiv 89/552/EØF af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne 24.10.2009 DA Den Europæiske Unions Tidende C 256/7 vedrørende udøvelse af tv-radiospredningsvirksomhed, sammenholdt med EF-traktatens artikel 10, idet det har tilladt åbenbare, gentagne og alvorlige overtrædelser af bestemmelserne i direktivets artikel 18, stk. 2. Kommissionen er af den opfattelse, at Kongeriget Spaniens indskrænkende fortolkning af begrebet reklamer, som medfører, at visse former for reklamevirksomhed (særligt infomercials, telepromotionsindslag, sponsorreklamer og korte indslag med reklame som formål) ikke anses for reklamer og derfor ikke underkastes de tidsmæssige begrænsninger, der er fastsat ved direktiv 89/552/EF, er i strid med nævnte direktiv.</p>	Dom	24.11.11

C-404/09	<p>Kommissionen mod Spanien</p> <p>Påstand: Kommissionen har bl.a. nedlagt påstand om at Spanien har tilsidesat sine forpligtelser efter: artikel 2, 3 og artikel 5, stk. 1 og 3, idirektiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, som ændret ved direktiv 97/11/EØF; artikel 6, stk. 2, 3, og 4, sammenholdt med artikel 7 i direktiv 92/43/EØF om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter. Kommissionen har fået kendskab til, at selskabet MineroSiderúrgica de Ponferrada (MSP) driver flere kulminer i åbne brud, der kan påvirke naturgoderne i den som område af fællesskabsinteresse□ foreslåede lokalitet »Alto Sil« (ES0000210), der er beliggende i provinsen León i den nord-østlige del af den selvstyrende□ region Castilla y León. Disse oplysninger bekræfter ikke blot, at der findes adskillige kulminer i åbne brud, men ligeledes, at minedriften i åbne brud vil fortsætte i form af nye miner, der allerede er blevet godkendt, eller som er ved at blive godkendt [...]</p>	Dom	24.11.11
C-70/10	<p>Scarlet Extended SA mod Société belge des auteurs compositeurs et éditeurs</p> <p>Sagen vedrører: Giver direktiv 2001/29 (om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet) og 2004/48 (om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder) sammenholdt med direktiv 95/46 (om beskyttelse af privatlivets fred - slettelse af oplysninger - adgang til oplysninger og information om, hvem der modtager oplysningerne - frist for udøvelse af adgangen hertil), 2000/31 (om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked) og 2002/58 (om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor), som fortolket navnlig i henhold til artikel 8 og 10 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, medlemsstaterne mulighed for at tillade national ret, der skal behandle en sags realitet, og alene på grundlag af en retsforordning, der bestemmer, at ”der kan ligeledes (af den nationale ret) nedlægges forbud om ophør over for mellemmænd, hvis tjenesteydelser anvendes af tredjemænd til at krænke ophavsretten eller en beslægtet rettighed”, at pålægge en udbyder af internetadgang over for sine kunder, helt generelt og præventivt og for internetudbyderens egen regning og uden tidsbegrænsning at indføre et system med filtrering af al indgående og udgående elektronisk kommunikation, der gennemføres ved hjælp af internetudbyderens tjenesteydelser, navnlig ved anvendelse af peer to peer software, med henblik på i udbyderens netværk at identificere omsætning af elektroniske filer, der indeholder et musikværk, kinematografisk værk eller audiovisuelt værk, som sagsøgeren hævder at have rettigheder til, og dernæst blokere overførslen af disse filer, enten på tidspunktet for opkaldet til dem eller i forbindelse med fremsendelsen af dem? I tilfælde af bekræftende svar på spørgsmål 1 pålægger disse direktiver da den nationale ret, der skal træffe afgørelse om en begæring om forbud over for en mellemand, hvis tjenesteydelser anvendes af tredjemænd til at krænke en ophavsret, at anvende proportionalitetsprincippet, når den skal udtale sig om effektiviteten og den afskrækkende virkning af den begærede foranstaltning?</p>	Dom	24.11.11

C-283/10	Circ& Variete Globus Bucuresti mod U.C.M.R.-A.D.A. Sagen vedrører bl.a.: Fortolkning af begrebet ”overføring til almenheden” i artikel 3, stk. 1 i direktiv 2001/29/EF (om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet).	Dom	24.11.11
C-322/10	Medeva BV mod Comptroller-General of Patents Sagen vedrører: Fortolkning af Rådets forordning nr. 469/2009 (om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler, også kaldet SBC-forordningen). Den forelæggende ret har anmodet om besvarelse af følgende fire spørgsmål: Hvilke kriterier skal anvendes til at afgøre, hvorvidt ”produktet er beskyttet ved et grundpatent, der er i kraft”, som omhandlet i artikel 3, litra a)? Skal der anvendes andre kriterier, når produktet er en kombinationsvaccine (multi-disease vaccine)? Er det tilstrækkeligt i henhold til artikel 3, litra a), i forbindelse med en kombinationsvaccine (multi-disease vaccine), at det grundpatent, der er i kraft, beskytter et aspekt af produktet? Kan produktet i henhold til artikel 3, litra b) være begrænset til den del af en kombinationsvaccine (multi-disease vaccine), der er beskyttet ved det grundpatent, der er i kraft?	Dom	24.11.11
C-422/10	Georgetown University m.fl. Mod Comptroller-General of Patents, Design and Trade Marks Sagen vedrører: Fortolkningen af Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 om supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler (SBC-forordningen)?	Dom	24.11.11
C-468/10 og C-469/10	Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito Mod Administración del Estado Sagen vedrører: Skal artikel 7, litra f), I direktiv 95/46 om beskyttelse af fysiske personer ifm. behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national lovgivning, som i tilfælde af at den registrerede ikke har givet sit samtykke, og for at muliggøre behandlingen af den pågældendes personoplysninger, som er nødvendig, for at den registeransvarlige og de tredjemænd, til hvem de skal videregives, kan forfølge en legitim interesse, kræver, ud over at den registreredes grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder ikke krænkes, at oplysningerne er opført i offentligt tilgængelige kilder? Opfylder den nævnte artikel 7, litra f), de betingelser, som EU-Domstolens retspraksis kræver for at tillægge den direkte virkning?	Dom	24.11.11
C-406/10	SAS Institute Inc. Mod World Programming Limited Sagen vedrører: Vedrørende fortolkningen af Rådets direktiv 91/250/EØF af 14. maj 1991 om retlig beskyttelse af edb-programmer og af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/24/EF af 23. april 2009, samt fortolkningen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet.	GA	29.11.11

C-453/10	<p>Jana PerenicovaVladislavPerenic Mod S.O.S. financ, spol. sro</p> <p>Sagen vedrører: fortolkningen af artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler og fortolkningen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked.</p>	GA	29.11.11
C-606/10	<p>Association nationale d'assistanceauxfrontièrespour les étrangers (Anafé) Mod Ministre de l'intérieur, de l'outre-mer, des collectivités territoriales et de l'immigration</p> <p>Sagen vedrører: Fortolkning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks), herunder fortolkning af forordningens artikel 13 og artikel 5, stk. 4, litra a.</p>	GA	29.11.11
T-477/10	<p>BlusenStenau mod KHIM — SPORT EYBL & SPORTS EXPERTS (SE© SPORTS EQUIPMENT)</p> <p>Sagsøgerens påstande: Afgørelse truffet den 22. juli 2010 af Første Appeldom ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1393/2009-1) annulleres. Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Dom	30.11.11
C-250/08	<p>Kommissionen mod Belgien</p> <p>Påstand: At Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktatens artikel 18, 43 og 56 og EØS-aftalens artikel 31 og 40, idet der inden for regionen Flandern ved beregningen af en afgiftsfordel i forbindelse med køb af en fast ejendom, der skal anvendes som ny hovedbopæl, kun tages hensyn til det beløb, der blev betalt i stempel- og tinglysningsafgifter ved købet af en fast ejendom, der tidligere har været anvendt som hovedbopæl, når denne var beliggende i regionen Flandern, men ikke når den var beliggende i en anden medlemsstat end Belgien eller i en EFTA-stat. Ifølge den belgiske lovgivning om stempel- og tinglysningsafgifter, som er i kraft i regionen Flandern, nedsættes stempel- og tinglysningsafgifterne ved køb i regionen Flandern af en fast ejendom, der anvendes som hovedbopæl, med det beløb, der blev betalt i stempel- og tinglysningsafgifter ved køb af en fast ejendom i regionen Flandern, der tidligere blev anvendt som hovedbopæl, såfremt denne blev solgt inden for den samme periode. Kommissionen er af den opfattelse, at denne lovgivning giver personer, som flytter inden for regionen Flandern, en afgiftsfordel under i øvrigt lige omstændigheder, der ikke indrømmes personer, som flytter fra en anden medlemsstat end Belgien til regionen Flandern. Kommissionen er af den opfattelse, at denne lovgivning diskriminerer de unionsborgere, som gør brug af deres ret til fri bevægelighed, at den diskriminerer de unionsborgere, som gør brug af deres etableringsret, og at den indeholder en begrænsning for investeringer i fast ejendom i regionen Flandern med kapital fra andre medlemsstater end Belgien, hvorfor den i princippet er i</p>	Dom	01.12.11

	<p>strid med henholdsvis EFtraktatens artikel 18 og 43, EØS-aftalens artikel 31, EF-traktatens artikel 56 og EØS-aftalens artikel 40. Kommissionen er af den opfattelse, at der ikke findes nogen tvingende almene hensyn som kan begrunde disse tilsidesættelser af traktaten. Sagsøgte kan heller ikke påberåbe sig nødvendigheden af at sikre sammenhængen i skatte- og afgiftssystemet, da der i denne sag er tale om to skatte- og afgiftsmæssige situationer, som er uafhængige af hinanden, og hvoraf hver enkelt er reguleret af de selvstændige regler, der finder anvendelse på den pågældende situation.</p>		
C-157/09	<p>Kommissionen mod Nederlandene</p> <p>Påstand: At Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til traktaten om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber, navnlig artikel 43 EF og 45 EF, idet det har godkendt og opretholdt artikel 6, stk. 1, i lov af 3. april 1999 om den retlige regulering af notarerhvervet. Kommissionen har for det første anført, at det for adgang til og udøvelsen af notarerhvervet opstillede krav om statsborgerskab er en uforholdsmæssig hindring af den ved artikel 43 EF sikrede etableringsfrihed for notarer, som er statsborgere i en anden medlemsstat. Artikel 45 EF fastsætter dog en undtagelse til bestemmelsen om etableringsfrihed, men kun for virksomhed, som er direkte og særligt forbundet med udøvelse af offentlig myndighed. Kommissionen er af den opfattelse, at den opgave, som en notar udfører i henhold til nederlandsk ret, kun i meget begrænset omfang udgør en udøvelse af offentlig myndighed, således at denne omstændighed ikke i lyset af gældende retspraksis vedrørende artikel 45 EF kan begrunde hindringen. Kommissionen har for det andet kritiseret, at kravet om statsborgerskab under alle omstændigheder ikke i lyset af artikel 43 EF er egnet til at sikre et vist niveau i de erhvervsmæssige kvalifikationer, hvorved forbrugerbeskyttelsen sikres. Der findes nemlig en anden måde — én der i mindre grad opstiller hindringer for den frie bevægelighed — hvorved det for notaropgaverne påkrævede høje niveau for erhvervsmæssige kvalifikationer sikres, nemlig muligheden for, at værtsmedlemsstaten kræver udligningsforanstaltninger som fastsat i artikel 4 i direktiv 89/48/EØF.</p>	Dom	01.12.11
C-446/09	<p>Koninklijke Philips Electronics NV mod LuchengMeijeng Industrial Company Ltd., m.fl.</p> <p>Sagen vedrører: Udgør artikel 6, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 3295/94 (den gamle toldforordning) en ensartet fællesskabsregel, der skal anvendes af en ret i en medlemsstat, der får en sag forelagt af en rettighedsindehaver i henhold til forordningens artikel 7, og indebærer denne regel, at retten ved sagens pådømmelse ikke skal tage hensyn til reglerne om midlertidigt toldoplæg/transit men skal anvende den fiktion, at varerne er blevet fremstillet i den samme medlemsstat, og at den således skal anvende denne medlemsstat retsregler ved sin afgørelse af, om sådanne varer har krænket de omhandlede intellektuelle rettigheder?</p>	Dom	01.12.11

C-145/10	<p>Painer</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 6 i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 (om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område) fortolkes således, at det ikke er til hinder for bestemmelsens anvendelse og dermed for at behandle sagerne samtidigt, at de søgsmål, der er anlagt mod flere sagsøgte vedrørende indholdsmæssigt identiske ophavsretskrænkelser, hviler på forskellige nationale retsgrundlag, der dog i det væsentlige er indholdsmæssigt identiske, idet retten til at kræve forbud mod objektive krænkelser og retten til en passende godtgørelse for ophavsretskrænkelser samt retten til at kræve skadeserstatning som følge af den retsstridige anvendelse gælder for alle europæiske stater? Skal artikel 5, stk. 3, litra d, sammenholdt med artikel 5, stk. 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF (om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet) fortolkes således, at det ikke er til hinder for anvendelsen af bestemmelsen, at den pressemeddelelse, hvori et værk eller en anden frembringelse er citeret, ikke er et ophavsretligt beskyttet litterært værk? Skal artikel 5, stk. 3, litra d, sammenholdt med artikel 5, stk. 5 i samme direktiv fortolkes således, at det ikke er til hinder for anvendelsen af bestemmelsen, at det citerede værk eller den anden frembringelse ikke er tilføjet ophavsmandens eller den udøvende kunstners navn? Skal artikel 5, stk. 3, litra e, sammenholdt med artikel 5, stk. 5 i samme direktiv fortolkes således, at anvendelsen af bestemmelsen i den offentlige sikkerheds interesse og af hensyn til den straffepleje, der varetages inden for rammerne heraf, forudsætter en konkret, aktuel og udtrykkelig henvendelse fra sikkerhedsmyndighederne for at offentliggøre et billede, dvs. om billedoffentliggørelsen skal være foranlediget af myndighederne med henblik på efterforskningsformål, idet der i modsat fald foreligger en rettighedskrænkelser? Såfremt spørgsmålet nævnt lige ovenfor besvares benægtende: kan medierne også støtte ret på direktivets artikel 5, stk. 3, litra e, alene, hvis de uden en relevant efterlysningsanmodning fra myndighederne på eget initiativ afgør, at billedoffentliggørelsen finder sted ” i den offentlige sikkerheds interesse”? Såfremt spørgsmålet nævnt lige ovenfor besvares bekræftende: Er det i så fald tilstrækkeligt, at medierne bagefter hævder, at billedoffentliggørelsen skete som led i en efterforskning, eller kræver det i hvert enkelt tilfælde en konkret efterforskningsanmodning, hvor læserne anmodes om hjælp til at opklare en lovovertrædelse, der skal stå i umiddelbar forbindelse med offentliggørelsen af fotografiet? Skal artikel 1, stk. 1, sammenholdt med artikel 5, stk. 5 i direktivet, og artikel 12 i Bernerkonventionen til værn for litterære og kunstneriske værker, herunder navnlig sammenholdt med artikel 1 i første tillægsprotokol til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (EMRK) og artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at fotografiske værker og/eller fotografier, herunder navnlig portrætfotografier, nyder en ”svagere” eller slet ingen ophavsretligt beskyttelse før bearbejdning, da de i betragtning af den ”realistiske optagelse” har for få udformningsmuligheder?</p>	Dom	01.12.11
C-442/10	<p>Churchill Insurance Company Limited og Tracy Evans Mod Benjamin Wilkinson og Equity Claims Limited</p>	Dom	01.12.11

	Sagen vedrører: Fortolkningen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/103/EF af 16. december 2009 om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse?		
--	--	--	--